

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States :-
Issued every day except
- Sundays and Holidays:-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 178. — ŠTEV. 178.

NEW YORK, THURSDAY, JULY 31, 1913. — ČETRTEK, 31. JULIJA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Premirje na Balkanu. Akcija ruskega brodovja.

ZAČASNO JE ZAVLADAL NA BALKANU MIR. — MIROVNA KONFERENCA JE SKLENILA DA SE NAPOVE PETDNEVNO PREMIRJE — TURKI HOČEJO NA VSAK NAČIN OHHRANI TI DRINOPOLJE. — BALKANSKA VOJNA JE ZAHTEVALA DOSEDAJ 358,000 ČLOVEŠKIH ŽRTEV. — ŽELEZNICE, KI VODIJO V SOFIJO, SO PO VEĆINI RAZDEJANE. — ŽIVLJE NJE GRŠKEGA KRALJA NA BOJNEM POLJU.

Bukareš, Rumunija, 30. julija. V tukaj sestali se mirovni konferenci med Srbijo, Grško, Črno-goro in Bolgarsko se je danes sklenilo, da se odredi petdnevno premirje.

Atene, Grška, 30. julija. — Tu-kaj se pričakuje z vso gotovostjo upad grške armade v Drinopolju. Grki so se nahajali včeraj pri Dujmaju, tri milje od bolgarske meje.

Drinopolje, Macedonia, 30. julija. — Turki izjavljajo, najbrž pod upivom stališča, katerega so zavzeli evropske velesile glede tege vprašanja, da nameravajo zapustiti Drinopolje. Nasprotno pa je izjavil Enver bej, vrhovni veljek v Drinopolju, da je turška armada pripravljena ali obdržati Drinopolje ali poginiti do zadnjega moza. V enakem smislu se je izrazil turški prestolonaslednik Zia Eddin Effendi, ki se istotako nahaja v Drinopolju.

Vojna na Balkanu je zahtevala od početka v oktobru preteklega leta 358,000 človeških žrtev. Posamezne vojskove se države so izgubile v tku vojne:

V prvi vojni:
Bolgarija 80,000
Srbija 30,000
Grška 10,000
Crnogora 8,000
Turčija 100,000

Skupno 228,000
V drugi vojni:
Bolgarija 60,000
Srbija 40,000
Grška 30,000

Skupno 130,000
Splošno 358,000

Žrtev vročine.
Sufragetke.
Washington, D. C., 30. julija. Jutri bo prišlo sem več sto sufragetk, ki bodo izročile kongresu prisojno, da naj se da že enkrat ženskam volitno pravico. Večina se jih bo pripelejala z avtomobili, nekaj jih bo prišlo tudi z navadnimi vozovi.

Cleveland, O., 30. julija. — Vsled vročine je umrl pet otrok. Ljudje spijo včinoma po strehah. Ledarnam je začelo primanjkovati led.

Pittsburgh, Pa., 30. julija. Danes je znašala tukaj vročina 96 stopinj. Solnčarica je zadela dvajset oseb, trije izmed njih so umrli. Precej tovarn je vstavilo delo.

Evelina Nesbit zopet na odru. Ko je včeraj zapustil Ernest R. Brackett za par trenutkov svojo sobo v najeti pisarni na Broadway-u in 33. cesti, mu je bil ukrenen ček za \$10,000. Po dolgem poizvedovanju so prijeli natakarja Maksa Kamstadta, ki se je slednjič udal, da je izvršil tatvino.

Ukraden ček.

Berolin, Nemčija, 30. julija. — Jutri bodo zaslišane pred vojnimi sodiščem vse one osebe, ki so zapletene v takozvanem Kruppskem afetu. Vojno ministrstvo namerava baje več stvari potlačiti. Med obtoženimi je pet častnikov, dva podčastnika in višji intendančni tajnik.

Slučaj Krupp.

Washington, D. C., 30. julija. — Državni delavski oddelek je sprejel včeraj ponudbo tv dke Hud-

gins & Dumas za oskrbovanje živil ali hrane naseljenjem na Ellis Islandu. Pogodba bo ostala v veljavni tri leta.

Umrljivost v New Yorku.

Od 19. do 26. julija je letos u-mrlo v New Yorku 1249 oseb; to znaša 12.13 smrtnih slučajev na 1000 oseb. Lansko leto je umrlo v tem tednu 1315 oseb. Največ ljudi je umrlo za pljučnico in vsled oslovskega kašila.

Vihar.

Washington, D. C., 30. julija.

Tukaj je divjal danes vihar, ki je povzročil silno šoko. Neka-3-nadstrepuških se je podrla in podkopal pod seboj dva moža; dvanajst je ranjenih. V okolici Bele Hiše so opustošeni vsi nasadi. Vihar je ruval iz tal velika drevesa. V prisanišču se je potopila neko ladjo; ljudje so se le s težavo resili.

Pozor, slovenski rudarji!

—

V Calumetu, Mich., in okolici, kjer se nahajajo veliki bakreni rudniki, je izbruhnila pred nekaj dnevi splošna stavka rudarjev. Delavci se borijo za pripomjanje unije in za izboljšanje zaslužka.

Ker dela v Michiganu na tisoče naših slovenskih rudarjev, nasvele sveta dolomit, da svarimo rojake iz drugih držav, naj ne ho-dijo sedaj v Michigan inkat za-sluzka. Proč od Calumeta in oko-lice!

Wilsonova izjava.

Amerikanski poslanik v Mehiki je podal jasno sliko v mehikanskem položaju.

Washington, D. C., 30. julija. Henry Lane Wilson, amerikanski poslanik v Mehiki, je danes na-tančno opisal pred senatnim komitejem situacijo v Mehiki. Kako je znano, nista predsednik in državni tajnik zadovoljna z njim in to ga je najbrže pripravilo do-tega koraka. Po triurni konfe-renci so vsi člani spoznali, da so Wilsonovi načrti najboljši in da je v vseh ozirih skrajno previdno ravnal.

Med drugim je rekel slediće: V Mehiki ima sedaj Huerta vso moč v rokah. Na razpolago imo-50,000 mož, kateri zamore edino na držati v redu. Skoda, da mu primanjkuje sredstev, to dobi jih bo šele tedaj, ko bodo Zdr. države pripoznale mehikansko republiko.

Sodeč po današnjih poročilih, je imel Huerta v zadnjem času več uspeha. Col. Eduardo Hay, po-vjetnik sonorskih ustašev, se nahaja sedaj v Washingtonu, kjer namerava konferirati z drugimi revolucionarnimi voditelji.

El Paso, Tex., 30. julija. — Toribio Ortega, ki pričakuje pri Juarez-u pomoči z Chihuahuje se je pri neki priliki izjavil, da ne odmeva prej dokler ne bo Huerta ustreljen.

Mir zasiguran.

V West Virginiji so se pobotali premogokopi z delodajalcem. — 32 mesečna pogodba.

Charleston, W. Va., 30. julija. Kot se je danes dogralo, so se na včerajšnji konferenci, katere se je udeležil governor Hatfield, pobodovali delodajalcem z premogokopi.

Podrobnosti pogodbe še niso zna-

ne javnem shodu, ki se bo vršil v četrtek v Kayford, Cabin Creek.

Gotovo je, da bodo družbe ne-kaj zvišale plače svojim uslužben-cem in formalno pripoznale sklep-e lokalnih unij, ne da bi se pri tem oziroma na United Mine Work-

Pogodba, katero je sestavil go-veren Hatfield, nikakor ni zado-volila delavstva in na tisoče jih je takoj zastavljala. Stavka v Paint Creek je končana. 32 mesečno po-godbo za Cabin Creek okraj bodo podpisali v četrtek. Unijski shodi se bodo lahko vršili na družbenem posetvu.

Plača kaznencem.

Columbus, Ohio, 30. julija. — Glasom nove postave, ki stopi v veljavo že s 1. avgustom, letos, dobitovali vsi kaznenci v državnih zaporih plačo, in sicer 3 cente na uro. To velja naravno za one kaznence, ki so zaposleni v delavnicah. Denar se pa ne bo dajal istim na roke, temveč se bo pošiljal konec meseca le njihovim sorodnikom, če so v potrebi; v nasprotnem slučaju se bo pa zaslužek izplačal jetnikom še po prestani kazni.

Umrljivost v New Yorku.

Od 19. do 26. julija je letos u-mrlo v New Yorku 1249 oseb; to znaša 12.13 smrtnih slučajev na 1000 oseb. Lansko leto je umrlo v tem tednu 1315 oseb. Največ ljudi je umrlo za pljučnico in

vsled oslovskega kašila.

Ukraden ček.

Berolin, Nemčija, 30. julija. — Državni delavski oddelek je sprejel včeraj ponudbo tv dke Hud-

gins & Dumas za oskrbovanje živil ali hrane naseljenjem na Ellis Islandu. Pogodba bo ostala v veljavni tri leta.

Nezadovoljni zaročenci.

Philadelphia, Pa., 30. julij. — Od kar se je uvedlo v naši državi novo postavo, tikajčo se zdravja novoporočencev, je nastalo med temi splošno godrjanje. Pri pro-

šnji za poročno dovoljenje je mor-

al preje odgovarjati ženini ali ne-

vestamo na 12. vprašanj; sedaj

so pa ta vprašanja pomnožili na

48. Po novem zakonu morata oba

kandidata priseč pred klerkom

med drugim tudi: da nista slab-

umna, božjastna; da se ne nahaj-

jata pod kuratelo; da nista pod-

vržena alkoholu; da ni bil nihče-

izmed njih tekom zadnjih 5 let v

kakem okrajnem zavetišču ali je-

ci. Konečno vprašanje je pa: če

sta prosila duševno zmožna vzdr-

ževati družino?

Sedaj je čas, da zaroč-

ni, jo rojaki vojno list-

ke za svoje sorodnike, znance in

prijatelje. Pojasnila gled-

anje parnikov in sploh vse

kar potrebuje potnik, daje znana

in zanesljiva tvrdka: Fr. Sakser,

62 Cortlandt St., New York.

Na vsako vprašanje so točno

odgovor.

Rudarska stavka v gorenjem Michiganu.

Čudno postepanje državne milice pri konsigniranju. Celo unija miličarje se sili pod orožje.

SIMPATIJE S STAVKARJI.

Governer priporoča za arbitracijo deset članov. Dosedaj se nahaja že 6 stavkarjev v preiskovalnem zaporu.

Calumet, Mich., 30. julija. — Povodom velike rudarske stavke morajo iti pod orožje vsed oddrebe governerja Ferrisa vsi člani državne milice. Med temi se nahaja tudi več miličarjev rudarjev, ki spadajo k uniji. Tako sta dobila danes dva rudarja poziv k oružju; ker sta se pa odločno brânila nastopati v stavki napram stanovskim tovarščem, so ju oblasti utaknile v Houghton County.

Sedaj se bode proti njima postavno postopalo radi nepokornosti. Poleg teh se je konsigniralo več drugih meščanov iz Calumeta, pripadajočih k državnim milicem. Tudi ti so člani raznih delavskih organizacij. Vsakdo se boste prijeti za orožje in tako ne-nostopati proti svojim lastnima unijskim tovarščem edinole radi tega, da bi se sčitilo inecje rudarskih baronov.

Prav radi tega simpatizira s stavkarji že skoro vsakdo. Stavkarji so zelo navdušeni, ker je prišel semkaj podpredsednik zvezze Western Federation of Miners C. E. Maloney. Izdelal je že novo platično lešticu, katero misli predložiti na pristojnem mestu v razmotritvje.

Kakor se čuje, se bode najbrže doseglj sporazum med rudarsko družbo in stavkarji, osobito še potem, ko se bo sestavil tozadnevi arbitražni odbor.

Governer Ferris priporoča v to svrhu 10 mož; 5 mož iz vrste stavkarjev, 5 pa iz vrste delodajalcev. Seje tega posredovalnega odbora se bodo vršile v Lansing, Mich., državni prestolici.

Governer Ferris priporoča v to svrhu 10 mož; 5 mož iz vrste stavkarjev, 5 pa iz vrste delodajalcev. Seje tega posredovalnega odbora se bodo vršile v Lansing, Mich., državni prestolici.

Governer Ferris priporoča v to svrhu 10 mož; 5 mož iz vrste stavkarjev, 5 pa iz vrste delodajalcev. Seje tega posredovalnega odbora se bodo vršile v Lansing, Mich., državni prestolici.

Governer Ferris priporoča v to svrhu 10 mož; 5 mož iz vrste stavkarjev, 5 pa iz vrste delodajalcev. Seje tega posredovalnega odbora se bodo vršile v Lansing, Mich., državni prestolici.

Governer Ferris priporoča v to svrhu 10 mož; 5 mož iz vrste stavkarjev, 5 pa iz vrste delodajalcev. Seje tega posredovalnega odbora se bodo vršile v Lansing, Mich., državni prestolici.

Governer Ferris priporoča v to svrhu 10 mož; 5 mož iz vrste stavkarjev, 5 pa iz vrste delodajalcev. Seje tega posredovalnega odbora se bodo vršile v Lansing, Mich., državni prestolici.

Governer Ferris priporoča v to svrhu 10 mož; 5 mož iz vrste stavkarjev, 5 pa

Na vozlu.

(Iz hrvatske prevedel E. A. O.)

Bilo je to leta 185*, prav v glavnem deželnem mestu Zagrebu, ko so v njem še gospodarili Bachovi husarji, neizprosnost zatirale hrvatske zavesti in starodavnosti. Obrita gospoda, brez trakov na haljah, je hodila potra po ulicah mesta Zagreba, glasno zasmehujuč svobodo, priprrost in siromaštvo hrvatsko. Domačini slišijo to, odikmavajo z glavami, a ne odgovore niti besedice. Sedaj ima druga oblast govoriti o njihovi hiši, a oni morajo molčati kakor ribe... Mili Bog, kako dolgo bo trajal ta sporni in nezni čas?

Sinovi hrvatski, ki so si izvili uradniški stan, so bili povod in vedno prezirani od nadutih tujcev. Celo naizvrstnejši Verbežjanec, ki je malo prej izvrševal "ius gladii" v svojem okraju, se je moral v novi organizaciji zadovoljiti s kako podrejeno, subalternno službico, in to navadno pri — manipulaciji.

"Amice, kako ti je?" je vprašal znanec znance, Hrvat Hrvata, izza one nesrečne organizacije. "Ali si nameščen?"

"V najnižjem svojstvu, kot pisar", se je glasil odgovor nesrečnega Verbežjanca, ki je moral zameniti svoje veliko sodniško žezlo z ducatom "schnell" in "schoenschreiberskih" peres. Žalostno!"

"Dolendum!"

V ono vrsto nesrečnikov, ki so trpeli vsled Bachovih reform, prispadol je tudi Janko Svojtč, pravna hrvatska korenika, izbran ogrsko-hrvatski pravnik, ki je znal mnogo disputirati "de statuione (o umeščanju in o procesih) "diabolae probationis" vražjega dokaza, ki je pa manj razumel nove "Patente" in "Verordnunge". On je bil "Horvat" od peta do glave, sovražec vse, kar je bilo tedaj novitarije, kar ni bilo "kak negda!"

Vsled sovraštva, ki ga je gojil proti novim krotileem starodavnega hrvatskega tilnika, ki so njega, nekdanjega "primarium vicenotarium incliti comitatus" (prvega podnotarja slavne županije) ponižali za oficijala nepomembnega urada, mu je bila najslabša pesem in satira, spesnena od nepoznanega pesnika, na roganje novim "kulturjerjem", ki je približno takole glasila:

"Bili so rešetarji,
Kočevrji in sitarji.
A sedaj so poduprani,
Voršandi in aktuari.
Ali bo prišel bratje dan,
Ko jih bomo gonili stran."

Ali ni to božanstveno! Da, to je lahko vzdržimo vsako hrvatsko ime bolj, nego Maure pešem o "Alhambri."

Gospod Svojtč je peval to pesem samo doma, ali kakor pravimo danes s finim, modernim jezikom: "v krogu svoje obitelji in prijateljev." Pa tudi tu je bil oprezen. V sobah, ki so gledale na ulico, se ni smela peti ta uporna pesem, kakor v obednici, ki je bila globoko na dvorišču, pa tudi tu pri dobro zaprtih oknih in vratih. Sovražnik ne spi, a policija ima povsod svoj nos.

Tistega leta, ko to pripovedujem, se je prvi gospod Svojtču — a baš se prvi ne spominjam, bilo je menda v mesecu juniju — zbrala lepa družba. Bili so razen njegove gospe vsi sami možkarji, sami njegovi "socii doloris" (tovariši v bolesti), bila je torej družba prav "horvatska", ali kakor je Svojtč navadno rekal: "bez bab", ki so ga vedno ženirale, kajti kdo bo vedno pazil na vsako besedo in se brzal, kakor runa, pa še pri vinu! Kaj hočejo tudi ženske?

"Denique, Hrvati so taki!" Gospod Svojtč ima svojo hišo v gornji Ilici. Njegove gospodarske razmere so bolje v redu, nego hišec sama, a dvorišče — še to je treba pogledati! — preširoko za vsako gospodarstvo! A gospod Svojtč ni imel razen trsja v Bakoveu in treh oralov travnikov — nikakega gospodarstva. Poleg tega se smatral za najboljšega gospodarja, štel se med člane "gospodarskega društva" in je govoril o ekonomiji!

A vse to ne spada k stvari, vsaj ne bivstveno. Pojdimo v družbo. V urejeni sobi, glej, je vsega v izobilju na mizi. Pečenka, salata, z debelim krompirjem, pa polne sklede peciva so nudile gostom, da založe, ačko še kaj morejo. A oni se se do sita naužili sadov "hrvatskega blagega podnebja." Pušijo, pijejo in kakor

začel sam prvi smejeti s krohom.

Pa tudi ostali udarijo v smeh. Pek se je vrtil na stolu, da mu je od smeha nšla v veselju mala pravica. A to se je jedva slišalo,

"Na to je vredno pit!" zaključi pravnik. "Do malega prsta," pristavi "Bruder" Stevo in izpije prvi opojno časo, za njim store tudi drugi.

Ko se smeh poleže in so vsi posrebalni čaše, začne modrovati gospod Svojtč: "Jaz sem, do besa, že dosti tega pil, a tako bi se pač ne mogel opti, da bi ne vedel, kaj delam, ali da bi kaj neumnega storil."

"Eh, oni so pameten gospod," pravi skromni pek, "radi njih je te za to malo brigal, in na vsakogarjanje je odgovoril z znano prislovico: "Stultum caput nec salvescit, nec senescit!" "Neuma glava ne postane niti siva, niti plešasta). Njegovi razgovori so vedno začenjali z besedo:

"Amice!" Drugi v družbi je graničar "Bruder Stevo", ki je neko pa sel na Velebitu koze, a ko je dovršil "Oberschule" v Gospicu, so ga vzelki v kompanijsko kaneiljo, in tam je kmalu postal "Comptgne-Schreiber". Tisti čas, ko se vrši naše pravljivo pripovedovanje je imel dvaintrideset let, a je bil že, če se ne varjam, dvajset let v službi. Iz stanovnorednika je postal "oficijal" pri deželnem sodišču. Bil je kolega Svojtčev. Nosil je vedno Bachovo uniformo z dvema "rosattama", da vidijo njegovi rojaki, ki pridejo v Zagreb, da je Stevo "Oberlieutenant im Civile".

Tretji tovarš je sosed Svojtčev, pek po poklicu, ki si je iz svojih malih žemljic sezidal hiše. V lice je belopolt. Ko je prišel na večer, se je videlo, da se je polnopoma otrezel moke, edino na ušesih se je lahko spoznalo, kakšen je njegov poklic, ker je imel ušesa sedaj bela od moke. On je najponižnejši član družbe, pa je srečen, ako mu vele izpiti kako čašo vina. V ustih je emokal smodko, a poznalo se je, da mu je kajenje tuje in neprestano pljuvanje ga izdal, in to s kratko, zabaguščeno cevko.

Cetrti član družbe je pravnik. Mlad, vesel prijatelj vina — navdušuje vso družbo s pesmijo in zanosnimi zdravnicami. Družba pripoveduje vsakovrstne smešnice, in vsi se sladko smejejo, najbolj pa pek.

"Amice Janko", povzame besedo amicus Bartol, "sedaj pa poslušaj, kaj se je včeraj našemu prijatelju Jurici dogodilo. A, to je lepa historija, to ni vse nič, kar ste do sedaj čuli."

Vsi navale sedaj na gospoda Bartola, da pripoveduje, kar on tudi stori, zamočivši prej po običaju grlo.

"Zelo smešna stvar", nadaljuje amicus Bartol. "Tu se vidi, če se vsega ne stori človek, kadar je natrkan. Zbrala se je namreč pri "Rogu" vesela družba, vsi sami Hrvati, pa bogme se je začelo tu živo kuriti. Od merice prišlo je na police, od polica na požunice (merica iz Požuna) — a bogme od njih celo na orjašice (Riesenbouteille). Pili so do zore in vsi so bili "tutti", tudi naš Jurica, to se ve. Kakor človeku kaj pade na um, kadar je pijan, na kar bi trezen ne pomislil, tako je tudi našemu Juriju ugajala naenkrat orjašica, in to tako zelo, da je silil v gospodarja, naj mu jo pokloni. Gospodar mu stori po volji. Družba se razide; odide tudi Jurica, noseč pod plaščem veliko steklenico prav do svoje hiše. "Kurz um" — tako je rekjal običajno gospod Bartol — "naš Jurica se vleže k spanju in zaspri kot zaklan. Bene!" In tu potegne gospod Bartol nekoliko dimov iz smodke, kadar je bil zopet zapalil. Pek je medtem nestrljivo pljuval. "Zjutraj", nadaljuje amicus Bartol, "moralo je biti deset ura, se Jurica probudi, otira oči, se ozira in čudi, kakor da ne veruje svojim očem. Ležal je na zemlji, oblečen, kor je bil, tik poleg postelje na voljki koži. Kaj, za vrata! pomisli on, jaz sem vendar moral koga iz družbe s seboj pripeljati, ki ni imel ključa, da pri meni prenoči. Pogleda tako natrkan v posteljo in res je nekaj ležalo v njej. Dvigne se Jurica in pogleda okoli postelji. Nikakor se ni mogel spomniti, kdo tam spi, zato odkrije odejco, toda tam, v postelji, leži kakor zaklan — orjaška steklenica, katero je včeraj s seboj prinesel. Poznal je toliko uljednosti da je nji odstopil svojo posteljo, a sam legel na zemljo." Pustio, pijejo in kakor

A gospod Svojtč spi, da je Bogu ljubo, gledati ga odzgoraj. Jurtranje solnce ga ogrevre, nebeske ptice mu evričijo nad glavo, neki klic, izvabljene kakor iz čara prirode, ga uspava še bolj; sedaj pa sedaj zagrimi mimo stenješki voz, katerega vodi "strieček" z grobim "stii, hajs!" vprego volov, ki vlečejo kamem za zgradbo. A oddalč, rekel bi, v zraku plavajoč, sliši Janko v snu jasni glas drobnega zvonca; on pogodi v snu, kateri zvonci bi to bili — je — to je — "ravček", star zagrebški ravček stolne cerkve Stefanove, ki kliče gospode kanonike k brevirju in spominja uradnike na njihove ure. Gospod Svojtč, marljiv uradnik, se hoče prebuti; strah ga je, da ne zamudi urad, kjer bi ga pričakal strogi ravnatelj tujee — seveda — z urom: "Bo steckens denn?" — bie kann man beiter kommen, han man doe Amstsstunden nicht einhalten?" Gospod Janko skuša, da polkliče — v snu seveda — svojo ženo, da ga prebudi! — "Marica! Marica!" se mu je zdelo, da kliče iz vsega grla. Nikdo se ne odzove, samo šum, neki tajnostni šum, mu stiska dušo. Vsled silnem skrbi in razburjenosti — Bog se usmili ubogega siromaka — se jaz prebudi! Prvi trenutek ga zapusti pamet. Kmalu pa se zave in tresce se ozira okrog sebe. Nad njim visoko nebo, a dolgi gore, njeni, travniki, selske koče, a on se ziblje — na visokem! "Kakšen vrug je to!" zamrma gospod Svojtč in se vseže. Otira oči, ne ve, ali sajna ali bdi. Prekriza se vsled razburjenosti. Vidi nekaj stoip (bil je stenješki), katerega je vsaj že stokrat videl v življenju, a se ne spominja, kateri je bil oblečen v brezpetnikih in močno haljo, "po domače".

Nadzornik se kot gospodar zahvali za zdravico iz polne čaše, a v istem trenutku začuti, da mu je glava polna, da jo komaj drži na rameni. Začel je z nju kmitati, oči so mu začele sklapljati, pa tudi neka prokleta vročica ga je hudo napadla, da mu bodo možgani skočili na oči. Spoznal je, da ni več za bivanje, zato oddras, prijemši se močno za mizo in paže na vsaki korak, polahko iz sobe in gre na dvorišče tako, kakor je bil oblečen v brezpetnikih in močno haljo, "po domače". Na dvorišču je že vse oživelj. Lastavice šivajojo okoli strehe, petrunina se oglaša in tudi v hlevu je vse živo. Kočičaž Miško švedra sedaj iz hleva, sedaj v hlev. Gorostansko kletev, ki je tu in tam prihajala iz hleva, je naznajala, da živahn občuje s konjem, svojima gojencema. Na sredini dvorišča pa stoji voz sena, ki je prodan nekemu posestniku nedaleč od Stenjevega, in da ga bo treba danes zjutraj tja peljati.

Gospod Svojtč pošeta malo po dvorišču in začne vdihavati čisti, hladni zrak. Uh! Kako to prija! Ali je glava pijana, zasprena, — a v hiši se ne more odpočeti. Prebijali ga bodo gostje. Imel je navado, da se je vedno skril, ako je obnemogel vsled premočnega pijača, to sklene tudi danes. Kam hoče, kam, hajdi vzpone se na voz. O, kako je na njem lepo in krasno. Sveže seno diši, kakor ravne počepeno koruzni storž; da, to je vživljenje! Gospod Svojtč se malo pretegne, podvije desno roko pod glavo, možgani se mu zazibljijo — zaspri — zaspri — nem, kakor ona žrd, na katero se je bil nalonil z ledji.

Spavaj mirno, gospod Janko!

Naj te blaži sladki sen.

Iz hiše se je čul že vedno ropot in žvenket čaš. Slišal se je včasih celo glas pravnikov, ki je začel to in ono peti, ali je skoro prenehal; izdal ga je glas, a tovarši mu je pape iz ust — in stal je, kakor okame — stali so tudi konji.

"Pomagaj mi dol!" zapove gospod Janko, na vso moč se smejoč, "kaj vruga, nisi pazil?... jaz sem se doma gori povzpel, da se skrijem pred gospodo, pa sem zaspal".

"Aj, aj, gospod, — pa kako, da ste se ravno sem gori spravili!"

Čudil se je Miško, jemajoč svojega gospodara z voza, "A kako booste šli v 'šafroku' domov, sedaj pri belem dnevu?" doda kočičaž, v skrbih za svojega gospodarja.

"Pojdi k vrugu! Vozi dalje!"

sikne gospod Svojtč srdito in skoči v krovu kraj ceste in zmanjka ga.

Miško kima z glavo in požene konja dalje.

Kaj naj povem že dalje? Gololavl, v brezpetnikih, jo udari Janke po "stranputci" prako njiv, vinogradov in travnikov domov. Imel je zadostit sitnosti s kmetskimi psi, a neka mlekarnica iz Vrbovca se ga je tako prestrašila, da ji je padla košara z glave in vse mleko je šlo po škodi. "Poteri ga križ božji!" je bil blagoslov, s katerim je spremila Svojtča.

V Vrbovcu si izposodo pri mestnem znanecu, ki je stanoval v svojem letovišču v vinogradu, haljo in jo pobere v beg, kolikor je mogel, naravnost v pisarno, das je nekako kakor tuje v obliku svojega debelejšega prijatelja.

Ob desetih je bil že gospod Svojtč v uradu in hvala Bogu, dobil ni nobenega ukora od svojega predstojnika ker tudi njen zakon je še deset ura, se Jurica probudi, otira oči, se ozira in čudi, kakor da ne veruje svojim očem. Ležal je na zemlji, oblečen, kor je bil, tik poleg postelje na voljki koži. Kaj, za vrata! pomisli on, jaz sem vendar moral koga iz družbe s seboj pripeljati, ki ni imel ključa, da pri meni prenoči. Pogleda tako natrkan v posteljo in res je nekaj ležalo v njej. Dvigne se Jurica in pogleda okoli postelji. Nikakor se ni mogel spomniti, kdo tam spi, zato odkrije odejco, toda tam, v postelji, leži kakor zaklan — orjaška steklenica, katero je včeraj s seboj prinesel. Poznal je toliko uljednosti da je nji odstopil svojo posteljo, a sam legel na zemljo." Pustio, pijejo in kakor

Svojtč je spal na vozu. Že je bilo popolno jutro, ko so odšli Svojtčevi gostje iz njegove hiše.

Gospod Svojtč je znal, da je Jurica začne iskati svojega Janka, a ker ga ne more najti, gre tudi sama, da se malo vleže, prepričana, da je Janko v varnem zavetju, kakor navadno. Ko se bo

naspal, bo že sam prišel.

Amicus Bartol je obiskal v nedeljo svoje prijatelje, pripovedujoč jim o stenješkem izletu svojega prijatelja Janka.

A sosed pek se je prepričal sedaj, da lahko tudi "pameten"

človek, Svojtčeva vrste, naredi v vnuu veliko neumnost, kakor je bil ravno tisti izlet — na vozu.

Svojtč je zavestno, da je včeraj

zjutraj vodil Janko v Monakovem

znamenitosti.

Iz Benetek se poroča: V stolnici

v Castelfranco Veneti, ki slovi

po svoji slavnih zgodovinskih

slik in fresk, med njimi de

mojstrov Giorgine, Palma mlajši

in Veronese, in ki ima tudi cer-

kevni zaklad zgodovinskih

in umetnih znamenitosti iz tretjega

stoletja, so neznanci tekom zadnjega

leta ukradli umetnih starich

črk, duhovniških oblik in drugih

cerkevnih dragocenosti v vredno-

sti 300,000 lit.

Raz

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

BRADNIKI

Predsednik IVAN GOUZE, 807 Cherry Way or Box St. Bradnook, NB
Podpredsednik: IVAN BROZICH, Ely, Minn., Box 641
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 641
Pomočni tajnik: MIHAEL MARVINEC, Omaha, Neb., 1304 St. 12th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 106
Kaznik: ALOJS VIRANTE, Lorain, Ohio, 1700 W. 8th St.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN J. IVAN, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOJS KOSTELIC, Salido, Colo., Box 555
MIHAEL KLOKUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 11th St.
PETE SPEHAR, Kansas City, Kans., 423 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 128
FRANK GOUZE, Chisago, Minn., Box 755
MARTIN KOCHNAVAR, Pueblo, Colo., 1212 Miller Ave.
Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne podlage
za glavnega blagajnika Jednot.

Društvene glasilo: "GLAS NARODA".

DOSEDAJ PRIGLAŠENI DELEGATI ZA DEVETO GLAVNO
ZBOROVANJE J. S. K. JEDNOTE.

Ime delegata:	Društvo:	Mesto in država:
Josip Spreitzer	1.	Ely, Minnesota.
Josip J. Peschell	1.	Ely, Minnesota.
John Merhar	2.	Ely, Minnesota.
Alojz Pogorelc	2.	Ely, Minnesota.
John Vogrich	3.	La Sale, Ill.
Štefan Vozelj	4.	Bridgeville, Pa.
Anton Štefanič	5.	Tower, Minn.
Matijs Simšič	6.	Lorain, Ohio.
John Henič	9.	Calumet, Mich.
Mihail Zunich	9.	Calumet, Mich.
John Gosenea	9.	Calumet, Mich.
Frank Žitnik	11.	Omaha, Nebraska.
Frank Krese	12.	Pittsburg, Pa.
John Arh	13.	Whitney, Pa.
Josip Tomšič	15.	Pueblo, Colo.
Frane Slabe	16.	Johnstown, Pa.
Josip Rovan	16.	Johnstown, Pa.
Frank Kržišnik	18.	Rock Springs, Wyo.
Josip Pischler	18.	Rock Springs, Wyo.
Frank Tanehar	18.	Rock Springs, Wyo.
Frank Justin	19.	Lorain, Ohio.
Frank Skrabec	21.	Denver, Colo.
Anton Motz	22.	So. Chicago, Ill.
Josip Anšič	22.	So. Chicago, Ill.
John Erlah	23.	San Francisco, Cal.
Martin Sunkje	23.	San Francisco, Cal.
Anton Fritz	25.	Eveleth, Minn.
George Kotze	25.	Eveleth, Minn.
Josip Pogorelč	26.	Pittsburg, Pa.
Martin Žibert	27.	Diamondville, Wyo.
Frank Hlačun	28.	Diamondville, Wyo.
Alois Tolar	29.	Imperial, Pa.
Frank Champa	30.	Chisholm, Minn.
John Lamuth	30.	Chisholm, Minn.
Jakob Petrich	30.	Braddock, Pa.
Mihail Bambič	31.	Braddock, Pa.
Alois Hrovat	31.	Braddock, Pa.
Gregor J. Porenta	32.	B. Diamond, Wash.
Frank Shifrer	33.	Unity Sta., Pa.
John Rupnik	33.	Unity Sta., Pa.
Andrej Kovačič	35.	Dunlo, Pa.
Mihail Rovanček	36.	Conemaugh, Pa.
Ivan Avsec	37.	Cleveland, Ohio.
Anton Grdin	37.	Cleveland, Ohio.
Anton Oštric	37.	Cleveland, Ohio.
Peter Chulig	38.	Pueblo, Colo.
George Jandro	39.	Roslyn, Wash.
Anton Šemrov	40.	Claridge, Pa.
Anton Jurčevič	41.	E. Palestine, Ohio.
John Strauss	42.	Pueblo, Colo.
Alois Baland	44.	Barberton, Ohio.
John Hribenik	45.	Indianapolis, Ind.
Frank Lovšin	47.	Aspen, Colo.
Josip Cvetkovič	49.	Kansas City, Kans.
Math. Shobar	51.	Murray, Utah.
Frane Auguštin	52.	W. Mineral, Kans.
Frank Per	53.	Little Falls, N. Y.
John Povša	54.	Hibbing, Minn.
John Krumar	55.	Lemont, Furnace, Pa.
Josip Pavletič	57.	Export, Pa.
Alois Sasić	58.	Bear Creek, Mont.
Martin Govednik	60.	Chisholm, Minn.
Jernej Jaklevič	61.	Reading, Pa.
Anton Kosiček	66.	Joliet, Ill.
Matijs Mikan	68.	Monnesen, Pa.
Ignacij Golob	69.	Thomas, West Va.
John Volkar	70.	Chicago, Ill.
Matija Slapnik	71.	Collinwood, Ohio.
John Koprišek	75.	Meadow Lands, Pa.
John Drobnič	78.	Salida, Colo.
Frank Starich	82.	Sheboygan, Wis.
Frank Krek	84.	Trinidad, Colo.
Matt Levstik	85.	Aurora, Minn.
Robert Kunstell	87.	St. Louis, Mo.
Mihail Burgar	88.	Klein, Montana.
Frank Saksar	89. in 90.	New York City.
Frank Barle	94.	Waukegan, Ill.
Josip Polanšek	94.	Waukegan, Ill.
Martin Demšar	99.	Moon Run, Pa.
Josip Kožan	105.	Butte, Montana.
John Bogdanovich	106.	Davis, West Va.
Joseph Koschak	107. in 112.	Duluth, Minn.
Frank Kochevar	110. in 113.	McKinley, Minn.

Vsa ostala društva, ki še niso poslala imen svojih delegatov, so prošena, da to takoj storite.

GEO. L. BROZICH,
tajnik.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Fr. Vidmar, dñnar, 28 let. — Janez Kniefe, posestnik sin-hiralec, 46 let. — Fran Francesco, bivši premagokop, 86 let. — Jakob Kuster, tovarniški delavec, 62 let. — Magdalena Požar, hči knjigoveškega pomočnika, 2 meseca. — Josipina Hackl, zasebica, 78 let. — Marija Košir, bivša posestnica in trgovka z moko. — Marija Vidovec, služkinja, 66 let. — Albert Globočnik, izvošček, 60 let. — Marija Hrovatin, bivša služkinja, sedaj hiralka, 43 let. —

Slovenski zdravnik v Srbijskem. — Umrli so v Ljubljani: Dr. Virčnik, sekundarij deželne bolnice v Ljubljani, v Belgrad. To je že šesti slovenski zdravnik, ki se je odzval nujnemu klicu srbske sanitetne uprave. Tako se je tudi to put lepo izkazala bratska ljubav, ki nas veže z jugoslovanskimi narodi. Število ranjencev je zelo veliko, vse bolnišnice so prenapolnjene in vsa javna poslopja, ki so na razpolago, so se predila v zasilne vojne lazarete.

Umrli je v Vočjih njivah, župnije Mirna, 80 let stari Anton Zapatlar, posestnik in vinski trgovec. Vozil je v dobrih, starih časih vino po Gorenjskem in Notranjskem. Tudi v Trstu in Gorici je bil poznan kot poštenjak. Mož je svojočas dovršil v Ljubljani šest gimnazijskih razredov, potem pa raje prevzel domačijo, kot bi si z učenjem glavo belil.

Ponesrečeno hčerko šolskega voditelja Jegliča dobili v Ljubljani. — Umrli je priplaval po Ljubljani truplo ponesrečeno dijakinja Zore Jegličeve, katero so na Krakovskem nasipu pri zavrnici potegnili iz vode in prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu. V vodi je tedaj ležala 11 dni. Kdo je kriv? Utopljen hčerkadu nadučitelja Jegliča so torej našli. Ljudje govore seveda mnogo o tej nesreči in skoro soglasno jo imenuje, da sta pa obe dekleti sami krivi. Pa to ni popolna resnica in lastna krivda deklet je bržas dosti manjša, kakor krivda tistega, ki jima je dal čoln na razpolaganje. Ta čoln ni za neizvezbane vesljave. Čoln je napoln dirkalem čoln in tako labilen. Se vstopiti vanji lahko, v čolnu samemu pa moreta veslača zamenjati svoja sedeža le z največjo previdnostjo, sicer se čoln takoj prekuene. Kako more razsoden človek tak nevaren čoln dati na uporabo dveh dekletoma, ki nimata nikake izvežbanosti v veslanju in znata kvečjemu z vesli toliko pljuskati po vodi, da spravita kako "barko" naprej, to je naravnost nezumljivo in čisto gotovo popolnoma neodpustljiva lahkomiselnost.

Zavarovalnico sta hotela ogljufati. Od okrožnega sodišča v Novem mestu so prepeljali dne 10. jul. k deželnemu sodnemu v Ljubljani bivšega nadučitelja Antona Martinjaka iz Rut (Podgorje). Martinják je bil pred leti radi goljufije na trimesecno ječo obsojen in bil iz službe odslavljen. Od tedaj se je dalje časa potikal po Hrvatskem, pred meseci pa je vstopil k zavarovalni družbi "Alianz" kot potnik. Maja meseca je sporazumno z Jožefom in Frančiškom Možek iz Kamnika zavarovaljetičnega Janeza Berleca za 5000 K. Mesto Berleca pa so poslali k dr. Marnu v Ljubljano Jožefu Možek. Ta je čvrst in je bil kot tak od zavarovalnike sprejet. Storila se je pogodba o zavarovanju za slučaj smrti za 5000 krom, kateri zmesek se ima Frančiški Možek izplačati. Dne 23. maja je Berleca umrl in Frančiška Možek se je zglastila radi izplačila zavarovalnice. Zavarovalnici se je ta slučaj sumljiv zdel, začela pa je poizvedovati in prišla na goljufijo. Zadevo je naznana sodišču. Jožef Možek so takoj zaprl, dasiravno je izprva dejal, da so oni zavarovali Brleca. Sedaj je priznal, da je Brlecevo ime on prezel, da bi dobili zavarovalnino in sel k zdravniku, za vse to pa je tudi agent vedel.

Umrli je na svojem stanovanju v Cerkveni ulici št. 5 v Ljubljani bivši čevljarski mojster in meščan ljubljanski Anton Fabian v 82. letu svoje starosti. V svojih mlajših letih je bil vsed svoje spremnosti in postrežljivosti tudi v boljših krogih zelo priljubljen in član obrtnik, ki si z vztrajnostjo in solidnim delom prihranil toliko premoženja, da se je že pred 20. leti umaknil v privatno življenje. Brez bližnjih sorodnikov je živel popolnoma zase in svojim spominom in poleg tega tako skromno, da je ob svoji smrti zapustil blizu 20.000 K. Kakor se čuje, se je blagi pokojnik spomnil tudi mestnih rewev s tem, da je volil meščanskemu zavodu znatno sveto 8000 K. Njegov pogreb se je vršil dne 8. julija in je bil nad vse skromen in pri prost: bilo je samo sedem gospovede. V imenu mestne občine sta se pogreba udeležila mag. komisar Govekar in mag. oficijal Kessler.

zvalo "Magdaleno" društvo za zaščito in nadzorstvo deklet".

Poneverjenje pri zavarovalnici. Na Reki so zaprli 20 let starega Jožefa Gröbnerja, ki je bil uradnik podružnice zavarovalnice "Providenca". Mladenci je osmisli njegov šef, da je poneveril 3000 K.

Z Jadransko banko v Trstu se je združila dubrovniška Hrvatska kreditna banka, katere centrala v Dubrovniku in njene podružnice v Splitu, Šibeniku in Zadru se bodo odslje vodile kot podružnične Jadranske banke.

Eksplizija steklencu ogljikove klinike. Dne 9. julija je prispel iz Moravske v Trst cel železniški voz steklencu, napolnjen z ogljikovim kliniščem. Steklencu je zlagalo 5 delavcev v skladišče državne železnice. Pri razkladanju se je pripriljeti 27letnemu delavcu S. Slaveu nesreča, da se mu je izmaznila iz rok ena steklonica, ki je padla na drugo pred vozom na letih ležajoča steklencie. Ta steklonica se je razpletela in povzročila strašno nesrečo. Delavca Slavea je odneslo daleč proč in ga na skorou popolnoma raztrganega. Drugi delavci, Spazala, so našli več metrov od mesta eksplozije nezavestnega s težko rano na prsih. Lahko so poškodovani vsi delavci. Pretres vsled eksplozije je bil tako silen, da se je streslo celo skladišče in je odneslo en del strehe. Ranjence so odpeljani v bolnico. Sodnija je zaplenila steklencu in uvela preiskavo.

Nesreča pri balinjanu. Nekoliko nenavadna nesreča se je priprila na Opčino 40 let staremu vozniku Ivanu Vidavu. Mož je z nesrečo v Celovcu. Na zavodu ju namreč letos maturiralo 54 javnih učenc in 3 eksternist in uspešno izpita je bil tako ugoden, da je dobilo odliko 42 kandidat. Drugače vzbudil konca in naposlедku je prišel celo do pretepa. Početkom junija pa je mož naenkrat umrl. Takrat so mislili, da je to le slučaj nagnje smrti, a sedaj so s pričami dognali, da je gospodinja ubila svojega stanovnika, ker ji ni plačal najemnine. Spravili so ga v bolnično v Trstu.

Vesna je pohodila dne 9. julija v Gorice gdje Natalija Mlekuž, učiteljica, v 25. letu svoje starosti.

PET TOČK.

1. Rodovitna zemlja.
2. Zdrava, čista studenčna voda.
3. Zdravo podnebje, ugodna klima in prijazen kraj.
4. Dobri trg doma in dobre železnične zveze s velikimi industrijskimi mestami.
5. Nizke cene, lahkni obroki ter nobene čutljivosti.

Še je prostora za 150 rojakov. Pridite in oglejte se zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste.

Tu bodo samo Slovenci, tujcev ne bo meu nam!

Umrl je v Ročinju v visoki starosti daleč na okrog znani gostilničar Fran Kregar.

Poneverbe v mestni bolnišnici v Trstu. Državno pravdinstvo je bilo zapreti blagajnik mestne bolnišnice Karla Lupetina. Pri preiskavi blagajne se je izkazal precejšnji neredit. Dognano in dokazano je, da je blagajnik Lupečina znesek 4000 K, katerega bi bil moral odposlati po pošti, res dvignil in ga vpisal v poštno knjigo kot odposlanega, v resnici pa ni odpostal. Lupetina je obdržal denar zase. Če ima še kakšne tovariše in če je več goljufal, doganal, da bo po preiskavi, ki se uvelva na zahtevo državne pravdišča.

Zločinska gospodinja. Na Istrski cesti na Reki se je stanoval pri 48 let starji Madjarki Rozi Daniel 56letni težak Jožef Lóczy, tudi Madjar. Plačevalci bi bil moral za sobo 16 K, a ker ni imel dela, je bil stanovanje že za dva meseca na dolgu. Zbadanja torej ni bilo konca in naposlедku je prišel celo do pretepa. Početkom junija pa je mož naenkrat umrl. Takrat so mislili, da je to le slučaj nagnje smrti, a sedaj so s pri

Kapitan Satan

.....ali.....
Doživljaji Cirana de Bergerac.

Spisal Louis Gallet. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

(Dalej.)

Služabnik je odšel k Rolandu in mu ponovil jetničarjeve besede.

Roland je zakričal: — Ali si imenoval moje ime?

— Ne, milostljivi gospod; saj ste mi prepovedali.

— Kako pa toraj — toda idi, idi, mi spred oči.

— Kdo me je izdal? — se je vprašal grof, ko je bil sam. — To je čudna, zelo čudna stvar.

Manuel živi in me skuša uničiti. Danes mi je samo zapretil, jutri me že lahko obtoži. Ne, tako daleč ne sime priti! Skrajni čas je, da se začne obravnavata.

Potegnil je za zvonec in zapovedal napreči.

Pošl ure poznejše se je že peljal k Jeanu de Lamotu.

To se je dogajalo v Parizu v onem času, ko je cigan odnesel zdrave perte izpod župnišča v Saint-Serninu.

Nekaj minut je bežal, toda videc, da mu ne preti nič hudega, se vesel na rob ceste in začel premišljevati svoj žalosten položaj.

Denarja ni imel nič, o Rinaldu ni vedel nenesar in tudi če bi ga dobil, bi ne bili pozdrav posebno prisrčen.

Kaj je toraj za storiti?

Najboljše bi bilo vrniti se v Pariz, tam poiskati Rinalda, in iti iz nova na delo.

Ako pride Cirano in vzame listino s seboj, ga lahko iz zasede napadeta in obračunata z njim.

Toraj nazaj v Pariz.

Ni se potoval dobro uro, ko je zagledal v daljni jezdec, ki mu je z vso silo dirjal nasproti.

Ben-Joel je nehotično obstal in mu zamahnil roko v pozdrav.

Jedede je bil Rinaldo.

Ko je svojo ulogo, kot uradnik cerkvenega sodišča takoj si jaz izvršil, se je napotil proti Saint-Serninu, da bi pomagal Ben-Joelu, če bi ne mogel priiti do listine.

Rinaldo je predstavil konja in stopil k ciganu.

— No, boter, sedaj je stvar končana, kaj ne?

— Končna! Mislim, da še ni.

— Kake misliš? Saj imaš vendar listino?

Dolgo se je obotavljala, predme mu je ponovil dogedke zadnjih dveh dni.

Vse je šlo po sreči — je pripovedoval — župnika sem lahko preseplil, da me je imel za pravega Kastiljana. Omara je precej močna, listino sem imel že skoraj v rokah, pa ti satan prinese gospodarja. Ne vem, ali se mu je kaj zdelo, ali je kaj pozabil.

— Še nema, prinašlji si se. Njegove navade bi moral malo bolj preštudirati...

— Kje sem imel pa čas? Zupnik pričakuje vsak trenutek Cirana.

— Proklet ga lahko še dolgo čaka.

Nato mu je Rinaldo povedal kako ga je spravil v ječo.

Mojster si boter — ga je povabil cigan — od tebe bi se lahko veliko naučil; da, še sedaj vem, da sem se prenagliš. Sicer če pa ne bo gospoda, pride lahko njegov pisar.

— Ne, en najbrži čaka kje svojega gospoda in od žalosti ne ve kaj bi počel. Nič se ne boj, ne bosta naju motila. Cela stvar se je malo prevezla, zatem naprej, v Saint Sernin.

— Takoj? To je prenevarno.

— Norec, ali ne znaš biti malo previden? V kaki gostilni bova pričakala večera, in pri pijači naredila nov načrt.

Za ovinkom je stala gostilna, bla sta v njo in naročila pijače.

Rinaldo ni bil posebno razpoložen za pogovor. Venomer je premišljeval, toda zmisil si ni nenesar pametnega. Nenadoma se mu je zjasnil obraz.

Ben-Joel se je sklenil k njemu rekoč: — Ali imaš kaj?

— Da, molč.

Pila sta dokler se ni zmrzlo, nato sta poravnala račun in šla pred hišo.

Po cesti sta v silnem gihu jahala dva jezdeca proti Saint-Serninu.

— Tema se mudi — je reklo Rinaldo. Tudi midva ne smeva izgubljati časa. Idu, med potjo ti bom razložil načrt, ki se nama mora posrečiti. Zajahala sta konja in izginila v noči.

— No, kaj si sklenil?

— Moj načrt je čisto navaden. Ali ti je popolnoma znano župnišče?

— Vsak kot.

— Potem tudi veš, kje je Lembratova listina.

— Gotovo, saj je malo manjkal, da jo nisem dobil.

— Dobro. Zupnika morava še nočoj spraviti iz hiše in v njegovi odsotnosti preiskati omaro.

— To se lahko reče.

— Zakaj? Ali ti nič ne pada v glavo? Ali ni duhovnik? Ali ga ne kličejo dostikrat po noči? Svojo službo mora vendar izvrševati.

— V Saint-Serninu sva tuja, kako naj ga torej spraviva iz hiše?

— V vasi je menda gostilna?

— To je brezpomembno vprašanje.

— Poslušaj. Predno prideva v gostilno, te bom jaz zavil v svoj plašč, nakar boš začel zdihovati. Rekel bom, da sem te našel umirajočega na cesti in da je najboljše, če se pokliče duhovna, ker zdravnik takoznača ne more več pomagati.

— Dobre — je prikimal Ben-Joel — že raznem, Ostromecar bo prisel, midva ga počakava pri vratihi in umoriva.

— O, boter, ne tako hitro. Nagliača ni nikjer prida. Zupnik je presneto močan možakar.

— Pravi Herkules, je vzkliknil Ben-Joel.

— No, vidiš, da je potreba natančno premisliti. Ce je res takoj nadavdno močan ne opravita z nočem nenesar. Ce ga ne zademam s prvim mahljam, sem izgubljen. On lahko zavpije na počen in takoj se zbere vse okolice. Sleč pa tudi ne maran prelivati krv.

— Kaj je toraj za storiti?

— Prepusti meni celo zadavo.

— Postopaj čisto po svoji pameti, ker si stokrat bolj prebrisan kot jaz.

Okoli desete ure sta dospela v Saint-Sernin.

— Kje je gostilna?

— Na trgu.

— Skoda; dobiti morava kaj boljsegata.

Ben-Joel ni odgovoril, njegove oči so iskale nekaj v temi.

— Poglej — je nenadoma vzkliknil — ali vidiš ono lučico?

— Da.

— Svetloba prihaja iz samotne hišice ob cesti. Sedaj imava vse kar hočevo.

Rinaldo je stopil s konja in se začel pripravljati na svojo naložo. Svojega tovraša je zavil v plašč in ga položil počez na konja,

Tako opremljena sta dospela do hiše, ki je bila zelo revno, skoraj napol razpadena.

Rinaldo je udaril po vratih in zavil: — Ce ste dober kristjan, odprite naglo.

Hišni gospodar je bil tako reven, da se mu ni bilo treba batit atov.

Skozi okno je pomolil glavo rekoč: — Kaj hočete?

— Prencoska. Namenjen sem v Fougerol in medpotoma sem našel na cesti nekoga reveža kateremu so menda že števe ure.

— Vstopite.

Rinaldo je prijel cigana okoli pasu, ga nesel v hišo in ga posteljal na borno posteljo.

— Saj še ni mrtve — je reklo kmet — poglejte, da je premaknil roko. Mogoče se da še kaj pomagati. Kaj mu je? Ali je ranjen?

— Najbržje je martvoden in zato je še najboljše, če se pošljte po duhovna. Ali nimate boljše postelje? Jaz vam rad dobro plačam.

— Oprostite, gospod, nobene druge.

— Saj je vseeno. Toda sedaj moramo skrbeti za bolnika.

— Prav, jaz grem takoj po župnika.

— Storite to, dobri mož. Zdi se mi da je že čisto pri koncu.

Kmet je ubogal.

Komaj je izginil skozi vrata, se je navidezni bolnik dvignil in reklo svojem tovarišu: — Poslušaj, boter Rinalda, to je proklet nevarna igra.

— Misliš?

— Gotovo; kmet bo branil svojega župnika.

— Da, če boste skupaj. Toda poskrbeti hočem, da ne bo ničesar opravil. Vlezi se tu in molč.

V teku pol ure je prisel župnik.

Rinaldo mu je stopil nasproti in ga pozdravil.

— No, gospod, kje je Vaš bolnik, in kako mu je?

— Tam; nič se ne gane, nič ne govori, sliši pa še skoraj govor.

— Daj Bog, da bi ne bilo prepozno.

(Dalej prihodnje.)

HARMONIKE

bodisi kakor nekoli vrste izdelujem in popravljam po najnajih cenah, a delo trepno in zanesljivo. V popravo zanešljivo vsakodnevno, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računalna po delu kakorino kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

Hamburg-American Line.

Edina direktna proga med

NEW YORKOM in HAMBURGOM, PHILADELPHIO in HAMBURGOM, BOSTONOM in HAMBURGOM

oskrbljena s parniki na dva vijaka:
Kaiser August Victoria, Amerika, President Grant, President Lincoln, Cleveland, Cincinnati, Pretoria, Patricia, Pennsylvania, Graf Valdersee, Prince Oskar in Prinz Adalbert,

katerim sledi v kratki nov parnik na

starji vijaki in turbine
IMPERATOR

919 četvrtjev dolg, 50.000 ton, največji par-

nik na svetu.

Izvrstno poslovanje. — Nizke cene.

Dobro postrežba.

Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City
ali lokalne agente.

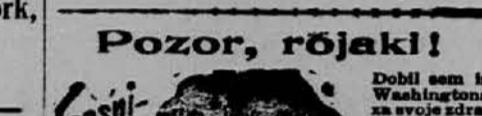
VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA SLOVENCA!

Vsač potnik, kteri potuje skozi New York bodisi v starci kraj ali pa iz starega kraja naj običe.

PRVI SLOVENSKO-HEVATSKI HOTEL
AUGUST BACH,
145 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Pozor, rôjaki!

Dobri sem Washingtona za svoje izobraževanje in življenje. Vsi vodilni slovenski rôjaci, kateri jandci, da se npr. vila v krediti.

Po dolgem času se mi je posrečilo izbrati, da bom počakal na vodilnega slovenskega rôjaka v Pomandu, precevlandu in na rast načrtnih in zemeljskih map, da bi se zavedal, da je vse vredno.

Pro dolgem času se mi je posrečilo izbrati, da bom počakal na vodilnega slovenskega rôjaka v Pomandu, precevlandu in na rast načrtnih in zemeljskih map, da bi se zavedal, da je vse vredno.

Posredovanje vodilnega slovenskega rôjaka v Pomandu, precevlandu in na rast načrtnih in zemeljskih map, da bi se zavedal, da je vse vredno.

JAKOB VAMČIC
P. O. Box 69 Cleveland, O.

Zemljevid balkanskih držav je dobiti po 15c. komad.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York

Pozabna plovitev v Havre:

TROCHAMBEAU odpl. s pom. št